

have Arbejdskontrakter og have Arbejdssteder, er der en Del vagabonderende, som volde Usikkerhed, og jeg ved, at de udenlandske Arbejdere selv ere kede af det, fordi det kommer til at se ud, som om det er dem, der volde denne Uro, medens den skyldes de løse Eksistenser, som samtidig vandre ind. Jeg vilde altså henstille til Ministeren at tage under Overvejelse, om der ikke kunde blive lidt Opsigt med de indvandrende i den Tid, Indvandringen foregaar. Jeg skal, som sagt, i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder, men nu kun paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Stauning: Jeg har altid haft en stor Interesse for den Lovgivning, der her ligger for, og været meget tilfreds med, at det lykkedes Rigsdagen for nogle Aar siden at lovgive om disse Forhold. Men jeg maa sige, at det Lovforslag, der i denne Samling blev forelagt i Landstinget af den højtærede Regering, beredte mig en stor Skuffelse, idet jeg havde ventet, at naar man skulde revidere den bestaaende Lov, maatte Revisionen gaa i Retning af at forbedre Forholdene for de paagældende Arbejdere og ikke i Retning af at forringe dem. Og ikke alene var det Lovforslag, den højtærede Regering forelagde, en Skuffelse for mig, men ogsaa det Lovforslag, der er vedtaget i Landstinget, var det. Det betegner et yderligere Tilbageskridt i Stedet for et Fremskridt, og jeg har ikke kunnet vægre mig mod at faa det Indtryk, at siden de tidligere Arbejdere i højere Grad, end det tidligere har været Tilfældet, anvendes paa de mindre Ejendomme, er Velvillien for denne Lovgivning bleven mindre. Det viser sig af de Oplysninger, der ledsage Lovforslaget, at i 1907 var der kun 7 Ejendomme med indtil 12 Tdr. Hartkorn, der beskæftigede udenlandske Arbejdere, medens dette Tal i 1911 er steget til 521. Jeg har derfor ikke kunnet vægre mig ved den Tanke, at den mindre Velvillie overfor Fremskridt i denne Lovgivning hos Regeringen og Regeringspartiet mulig kunde hidrøre fra, at de paagældende Folk nu i højere Grad selv beskæftige udenlandske Arbejdere, end da vi gav Loven i 1908. Jeg beklager, at denne Tendens er kommen frem, og at man ikke har fortsat den Udvikling, som Loven den Gang betegnedes.

Det Lovforslag, der nu foreligger til Behandling, er paa flere og væsentlige Punkter i høj Grad utilfredsstillende, og

jeg er derfor meget betænkelig ved at anbefale Tilslutning til det. Navnlig er jeg i høj Grad betænkelig ved det, da det ikke indeholder nogen som helst Revisionsbestemmelse, men vil være gældende Lov, indtil Tiden en Gang medfører, at denne Sag tages op igen. I den Lov, vi vedtog første Gang, var der en Revisionsbestemmelse, i Henhold til hvilken der nu foretages Revision, og for saa vidt det ikke er muligt at faa andet end det Lovforslag, der her foreligger i Landstingets Affattelse, vilde det dog i hvert Fald være en Lettelse, om man vidste, at det igen om 3 Aar eller et lignende Antal Aar skulde revideres. Naar der intet som helst staaer derom, er jeg, som sagt, i høj Grad betænkelig ved at yde Tilslutning til det.

Det ærede 1ste Medlem for 5te Kredens i Landstinget (A. Lund) udtalte ved Lovforslagets Behandling saadant noget som, at man faar uvilkaarlig en Følelse af, at vi leve i en bagvendt Verden her i Danmark, idet vi aarlig indføre mellem 10,000 og 11,000 Arbejdere, der beskæftiges her i 8 Maaneder, medens vi samtidig have et lignende Antal arbejdsløse danske Arbejdere. Denne Følelse af den bagvendte Verden har jeg ogsaa haft, baade i dette og i andre Forhold, men det er nu en Gang saaledes under det Samfundssystem, som ogsaa det ærede nævnte Medlem i Landstinget er med til at opretholde, at der nu og da aabenbarer sig saadanne bagvendte Forhold som dette og mange andre. Imidlertid er det neppe muligt under de forhaandenværende Forhold at omflytte Arbejdskraften fra Byerne til Landet, og navnlig kan den Arbejdskraft, man her søger fra Udlandet, neppe erstattes af de arbejdsløse i Byerne. Oplysningerne lære os, at omtrent 8,000 af de godt 10,000 Arbejdere, der ere indførte, ere Kvinder, medens Flertallet af de arbejdsløse i Byerne har været Mænd, der ikke have været i Stand til at paatage sig Landarbejdet til den Løn, de udenlandske Kvinder arbejde for. Mændene ville ikke kunne forsørge hverken sig selv eller deres Familie med en Dagløn af 1 Kr. 15 Øre eller, hvis de vare heldige og fik Akkord, en Smule mere end 1 Kr. 15 Øre daglig, hvilket er den Løn, der angives som Dagløn for de udenlandske Kvinder. Alene af den Grund er en saadan Omflytning utænkelig. Dertil kommer, at Arbejdsløsheden i Byerne i høj Grad falder om Vinteren, medens Trangen til Arbejdskraft paa Landet i særlig Grad falder om Sommeren. En Udveksling hører derfor til de gode,